

**KOMENTAR NA REAKCIJU PROF. DR. SC. DUBRAVKE HRABAR NA
ČLANAK „REGULACIJA POBAČAJA – PRAKSA EUROPSKE KOMISIJE
ZA LJUDSKA PRAVA I EUROPSKOG SUDA ZA LJUDSKA PRAVA U
SVJETLU GLOBALNIH STANDARDA“ (ZAGREBAČKA PRAVNA REVIIJA
5(3), 251-270)**

Primljeno: 9. travnja 2017.

Dr. sc. Ivana Radačić*

U svojoj reakciji prof. dr. sc. Hrabar tvrdi da sam „tendenciozno, proizvoljno i klevetnički“ kritizirala njezin članak. Navodi kako „gledišta“ s kojima polemiziram u njezinu tekstu nema, no ne osporava točnost preuzetih citata. Zamjera mi to što nisam citirala sve ono što ona smatra relevantnim, iako to ne mijenja značaj dijelova teksta na koje se kritike odnose. Pored toga osporava točnost rečenice u kojoj navodim kako ne stoji njezin zaključak da Konvencija o pravima djeteta „jamči pravo na rođenje svakom djetetu.“ Navodi kako je napisala (na str. 805.) da „Konvencija [o pravima djece] nije izriekom zaštitila nerođenu djecu rekavši primjerice da nerođeno dijete ima pravo roditi se“, no to ne mijenja činjenicu da je na str. 806. (kako sam i citirala) napisala: „Preambula, kao sastavni dio Konvencije ne odabire djecu po željama roditelja, već jamči pravo na skrb a time i pravo na život (odnosno rođenje) svakom djetetu“. Također stoji da se poziva na tumačenje jednog autora (prakse Europskog suda za ljudska prava) i da u analizu njemačke ustavnosudske prakse nije uključila presudu iz 1993. godine. Sve što sam o članku kolegice Hrabar napisala proizlazi iz njezina teksta te stoga gore navedene kvalifikacije ne stoje.

Kolegica Hrabar zaključuje da moj članak nije znanstveni jer se „bazira na zaključku koji je stvoren prije samog istraživanja uz iskrivljavanje tuđih navoda na koje se poziva“. Moja kritika određenih dijelova njezina teksta nije vođena mojim „apriornim zaključcima“, nego je utemeljena na analizi međunarodnih dokumenata i odluka međunarodnih tijela za zaštitu ljudskih prava. Osim toga nije upućena njezinim stajalištima, nego pripisivanju tih stajališta međunarodnim tijelima. Naime znanstveni standard postiže se tako da se jasno razgraniči i pokaže što su autoričina stajališta, a što je pravna (ili neka druga) norma, koja se, naravno, može kritizirati.

** Dr.sc. Ivana Radačić, viša znanstvena suradnica na Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar

Znanstveni standard također zahtijeva da se znanstvenica u svojem radu referira na postojeću znanstvenu produkciju, što sam i učinila u svojem članku. Naime pravo je i dužnost znanstvenice kritički promišljati tuđe tekstove o temi o kojoj piše te o njima raspravljati (argumentirano i bez osobnog vrijeđanja). Slobodna i kritična znanstvena rasprava uvjet je znanstvenog stvaralaštva i akademskih sloboda, a sloboda govora osnovno ljudsko pravo.